

overeens med Regjeringens Politik. Opgivelsen af Dannevirkestillingen staaer ikke som Beteegnelse for en tilbagevigende Politik; vi betragte den som Begyndelsen til at anvende al vor Kraft for at hævede vore Rettigheder. Mine Herrer! naar Gud rækker Menneskene Vægeret fyldt med Sorgens Drik, virker det berusende, fortumlende og forvirrende paa svage Hoveder, men Mænd tømme Drikken i lange Drag; den virker paa dem som en ædel Vin til at styrke deres Villie og deres Handlekraft.

M. Sæge: Vi ere vist alle enige i at følge det Raad, som allerede i Søndags og nu igjen er blevet os givet af den høitærede Konseilspræsident, om ikke at sælde nogen ubesindig Dom over Opgivelsen af Dannevirkestillingen, men at vente, indtil de Mænd, der have udført dette Værk, kunne blive hørte og kunne retfærdiggjøre deres Gjerning; men medens Forslagsstillerne ikke have omtalt dette Punkt, er naturligtvis enhver privat Mening foreløbig fuldkommen forbeholdt. — Jeg vil her kun tilslade mig at gjøre opmærksom paa, at naar vi have sagt, at de danske Soldater have lidt Savn og Strabads og døiet Møjsommeligheder, som kun sjelden døies af en Hær, saa have vi vist ikke sagt for meget, naar det er bitterligt, hvad jeg troer det er, at vore brave Soldater i ikke mindre end 3 Døgn have staaet paa deres Been, en Omstændighed, som vistnok maa gjøre en Hær meget ukampdygtig, naar Farens Time kommer. Der er mange glimrende Krigsbedrifter optegnede, men det er sjældent, at der findes et saadant Taalmod, et saadant Heltemod som dette, at en Hær i Vinterens Kulde og udsat for al dens Barfthed staaer kampdygtig paa sine Been uden Søvn i flere Etmaal. Det er det, som gjør en Hær værdifuld, at den kan sove sig under saadanne svære Savn som de, der ere paaførte den danske Hær, jeg veed ikke af hvilken Grund, eller om det er med god Grund. Det er dette, som Tiden vil opløse: det vil ved en streng Undersøgelse mod rette Bedkommende vise sig, om de i den Henseende maa frikjendes, eller ere skyldige.

Jessen: Efterat den høitærede Konseilspræsident har udtalt sig paa en Maade, som

jeg troer, vi Alle maae være særdeles glade over, skal jeg i det Væsentlige tilbageholde, hvad jeg havde tænkt paa at ytre i Anledning af denne Sag, men jeg vil dog bemærke, at denne Hilsen til Hæren, saaledes som den er affattet, ikke paa nogen Maade tilfredsstiller mig. Jeg anseer det for det Første for tvivlsomt, om det er rigtigt at begynde med den Sætning, at Rigsdagen blev bebrøvet og overrasket ved Efterretningen, uden at omtale, hvorfor denne Efterretning overraskede og bebrøvede: Motiveringerne deraf troer jeg her vilde være paa sin Plads, men havde man ikke villet give nogen saadan, troer jeg, at det vilde have været ønskeligt slet ikke at begynde med den Sætning. Efter hvad jeg idag har erfaret, er der imidlertid forud for Forelæggelsen af denne Hilsen til Hæren gaaet en Sammenkomst af Thingets forskjellige Medlemmer, hvorved man er bleven enig om dette Forslag, og jeg skal derfor, da jeg erkjender, at der er fuldstændig Grund til at sende en Hilsen til Armeen, stemme for dette Forslag, skjøndt jeg vel kunde ønske, at det havde indeholdt en varmere Beundring af de Heltegjerninger, hvortil de sidste Dage have været Vidne. Jeg skal altsaa tilbageholde, hvad jeg iøvrigt kunde have ønsket at bemærke.

S. Sæge: Jeg kunde ønske at tilføie et Par Ord, og det er, at dersom Sorgen har været dyb og overvældende, og dersom der er faldet mangt et Ord, der kan have været overilet, saa maa man agte den dybe Smerte og ikke sige, at det er en hyggelig Stemning (Stemmer: Hør!), om den end var for stærk og for overvældende i den første Tid. Jeg beklender, at jeg var blandt dem, som blev overvældet, og at jeg maaskee har været uretfærdig ved ikke at oppebie og vente, men jeg vil dog ikke høre, at min Følelse derfor er svag og hyggelig.

Da ikke Flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved:

Forslag til Hilsen til den danske Hær, saalydende:

Dannevirke er opgivet! Den danske Rigsdag er bleven overrasket og bebrøvet ved denne Ef-